

Legendární nahrávka **Wabiho Daňka *Rosa na kolejích*** se dočkala remasterované verze a znovu vyšla jak na vinylu a digitálně, ale poprvé i na CD a ve vysokém rozlišení, které ocení příznivci hi-fi. S muzikantem **Ivo**

Viktorinem

, který byl u vzniku písniček, jež dodnes znějí nejen u táborových ohňů, jsme si povídali nejen o jejich nahrávání, ale i také o jeho dalších projektech.

Ivo, jaká byla vaše úloha při natáčení "Rosy na kolejích" a kdo další se na jejím natáčení podílel?

Album ***Rosa na kolejích*** vlastně nahrál AG Flek, jen bez své zpěvačky Blanky Táborské. A protože jsem byl tenkrát v AG Fleku výhradní autor hudby a z větší části i aranží, tak pochopitelně při natáčení Rosy to bylo podobné. Wabi samozřejmě měl představu o některých písničkách. Například titulní Rosu chtěl tak, jak ji lidé znali od táborových ohňů a do

On the road

už si domluvil kluky z Poutníků. Polovinu věcí jsme aranžovali u Wabiho na chatě ve Hvozdné. To znamená Wabi, Karel Markytán, Pepa Šobáň a já. Měl jsem sebou magnetofon a mixpult a vše

nahrával. To co se tam neudělalo, jsem připravil sám doma a pak se to ve studiu nazkoušelo. Na samotném nahrávání se pak podílela ještě řada hostů.

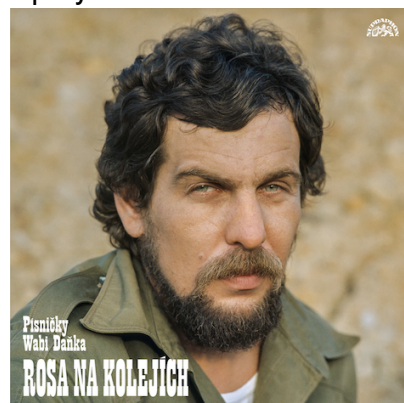
První Wabiho písničky vznikly už na začátku sedmdesátých let, ale album se natáčelo až v roce 1983. Jak to, že tam byl tak velký časový odstup?

Já bych řekl, zaplať pán bůh. Tedy pokud mělo vzniknout, jak vzniklo. Jednak ty písničky Wabi psal během těch let a pak, dostat se do edičního plánu vydavatelství tenkrát nebylo vůbec jednoduché. Tam kralovaly popové hvězdy a počet titulů byl omezený. A to že na té desce hrajeme, je taky díky tomu že teprve rok před tím nám vyšla naše první velká deska, což byla samozřejmě cenná zkušenost. ***Hlavní nahrávání probíhalo ve studiu 1 Československého rozhlasu Brno na stejnou techniku, jako měli The Beatles v Abbey Road. Byla to přesně tatáž technika, nebo pouze stejný způsob?***

Jediné co by svou podstatou bylo blízko, bylo to, že to studio mělo vynikající akustiku a skvělou osádku. Samozřejmě dvoupalcový osmistopý Studer, je stejný magnetofon jako v Abbey Road, ale tím to končí. Ten základní zvukový řetěz-mikrofon, předzesilovač, kompresor a mixážní stůl, to bylo samozřejmě velmi skromné. Ještě jedna technologie, která by byla pro dnešní muzikanty rozmazlené neomezeným počtem nahrávacích stop a nekonečnou editací mixu jistě velice stresující, byla stejná jako v Abbey Road. A to tak zvaný remix. Pokud jste už obsadili v osmistopém magnetofonu šest stop a věděli jste, že budete ještě dotáčet další nástroje a zpěv, musel se udělat mix toho, co už máte na zbylé dvě stopy a těch prvních šest nenávratně

smazat. ***Ačkoli se tehdy točilo vše analogově pro LP, zvukový mistr Karel Špalek točil vše tak, jakoby album mělo vyjít na CD; tři roky před prvním českým kompaktním diskem. Bylo to hodně odlišné od tehdejších postupů? Naučili jste se při tom něco nového?***

To by byla otázka spíš na Karla Špalka, který na té desce má obrovskou zásluhu. Já v té době o nahrávání věděl velmi málo. Aranže jsem dělal ještě na dvoustopém magnetofonu přepisem ze stopy na stopu. S vícestopým záznamem jsem měl možnost pracovat na první desce AG Fleku, ale tam jsme měli na celou desku včetně mixu jen týden a u některých playbacků mě režisér Ivan Pokorný řekl: "Musíš to nahrát napoprvé, jinak to tam nebude".

Album se prý natáčelo na dnešní dobu, myslím, neobvyklých dvě stě hodin. Čím to? Byl proces jeho vzniku tak moc náročný?

Vůbec netuším, jak se tohle Wabimu povedlo prosadit. To by věděl spíš Karel Špalek, kterému jsem teď volal, abych si ujasnil už zapomenuté detaily. První, co mi řekl, bylo: "Hochu, to byla má nejhůř zaplacená práce v životě"

. Ale pak jsme telefonovali ještě hodinu a děsně jsme se nasmáli. Jak jsem řekl, aranže se teprve musely trochu ve studiu nazkoušet, něco hned nefungovalo a tak se hledalo řešení. Já jsem přetáčel na čisto všechny Wabiho kytary atd.

Na folkovou hudbu a tehdejší dobu na desce bylo poměrně hodně nástrojů. Jak to celé vzniklo?

Vyrůstal jsem na úplně jiné hudbě než je folk, i když ty folkové prvky v ní jsem měl vlastně nejraději. Ať to byli Led Zeppelin, Jethro Tull, Yes. Společně s Wabim jsme měli rádi Jima Croceho a Gordona Lightfoota. Tak že ta barevnost byla pro nás samozřejmá. ***Traduje se, že skalní příznivci trampské hudby především elektronické nástroje nesli poměrně těžce.***

Setkal jste se s tím i vy osobně? Kdy Wabiho vzali zpět na milost?

Se zapruzenci člověk bojuje celý život. Nedej bože když jste v něčem napřed. Wabi po desce vystupoval sám jen s kytarou, takže nic neřešil. Za to na nás v AG Fleku hulákali. Napřed: bicí za plentu a později: elektrická kytara fuuuuj. ***S AG Flekem jste vydal poslední desku před dvěma lety, koncertujete, dále hrajete v triu s Lubošem Novotným a Radkem Hlávkou a máte své vlastní studio. Jak všechno toto stiháte kombinovat dohromady a co vás aktuálně nejvíce naplňuje?***

Jakékoli hraní před publikem. V AG Fleku jsou teď tak skvělí muzikanti, že každý takový koncert je dar. Trio je vysněný projekt. Mít s Lubošem Novotným kapelu, třebaže kapesní, to byl dlouhodobý sen a Radek Hlávka nás skvěle doplňuje. ***Dočkáme se v blízké době desky Ivo Viktorin Trio?***

V blízké době je u mě trochu neadekvátní termín, ale materiál se pomalu kupí. Supraphonline: [Wabi Daněk](#)

Ivo Viktorin: Dostat Rosu na kolejích do edičního plánu nebylo jednoduché

Napsal uživatel Supraphon a.s.
Pátek, 22 Květen 2020 00:04

: Rosa na kolejích